

my net (נתניה) < מגזין >

הילה ארון מקריית השרון נבחרה לסופרת השנה מטעם הבלוג "הלווחשות לספרים"

27/07/2018 11:07

הילה ארון סופרת ומתרגמת בקריית השרון ואהובה מאוד על קריאים וכל רחבי הארץ זכתה החודש בתואר **סופרת השנה**. כתיבת הספרים והוצאתם לאור לא הייתה מתאפשרת אילו לא העזת ריזוקייסן שקיבל בעלה לרבייה: "המעבר לחו"ל אפשר לי להתמקד בלוחשות שלי"

הילה ארון נבחרה לסופרת השנה מטעם הבלוג "הלווחשות לספרים" (צילום: גיל סילג)

הילה ארון, היא סופרת ומתרגמת שגרה בקריית השרון וכבשה את ליב הקוראים בשנים האחרונות. היא בת 44, ובבר הספיק להוציא אר שלושה ספרים במאות עממות בתוך שנתיים. חוץ מזה, היא משאפת עם ארבעה ילדים וראשיתה נכבדת כחברה בדורסא ספרות ברומניה. "עודנה של העובדות היה ליפה בעיניי, כבר הרגשתי את המוות מציד, וכךך השם נראה במשקף אבל שודרה", היא מספרת.

משאפת לארץ לאחר סיום הלימודים מטעם העבודה של בעלה הם התמקשו בחינה אחת ששימשו מעין בית חב"ד קטן במרומים, ואירוחו ישראלים מבקרו במסגרות וחילשו אותה מאשתחזת ביחוד באכזבות ובתוים.

לקריירה כסופרת היא הגיעה בעקבות בחירתה לחיות לילדותה ברומניה עם התחנה זמנה לסתם את ספרה הראשון שיצא לאור. כסופרת היה חוסן התחיל הקושי האמיתי, "כאשר חזרתי לארץ פניתי לכל הוצאת הספרים בארץ וכלם אמרו לי לא. הם אמרים קשהים לו כתיבה, אבל אני רוצה להוציא לאור לא רצוה את זה. כל כך רציתי להיות סופרת... זה לא הצליח", רגע לפני סוף השנה כסופרת נבחרה ברשימת הספרים האהובים, ארון סיפרה לרבים שגבה איך הכל התחיל.

ממתי את כותבת?

"התחלתי עם כתיבת שירים בגיל עשר הייתה לי מחברת ובה כתבתי את כל העולה על דעתי, במקור שירים אבסורדיים על אהבה, מילוב מאוד ויטר בגיל העשרה עברתי לכתיבת שורות, גם במחברת שהיה מתבטאת היטב במחשבות. זה התחיל עם סקוליים שחייתי כותבת לספרים שאהבתי להקשות שבהם, או שחייתי עומה לספרים המקוריים סוף אלטרנטיבי, שגורה פחות מכל, הם הדרך המעדי קורא לה סאטיריק families.

מלמדתי לתואר ראשון תואר עברי וחשב ופזן עברתי לכתוב רק עם, אך המחברות עם כתבי היד הראשונים שלי נשמרת אצלי עדן. אך אחד מהם לא יצא לאור, ברוך ה' המסירה עמוסה לטישה בכתיב ידי והצאתי חלק מהם.

הילה ארון חתומה על ספרים בערב הסקה חגיגי (צילום: ליאת שמואל מקורי)

מתי החלטת להוציא ספר? מתי יצא הספר?

"הספר הראשון שלי יצא מהעיתות בשנת 2015, חתם אריזשוראלי בשם "סמות באחזות האאשורית".

ספר על קרחתה של אחתה נאמה שהתקופה השולטת ששפחה בחובה הרבה סודות ועל הדרך מספרות עם הדיסאיוריה של ארצנו. הספר מתחיל בתוך הנהל כאשר האחות מודעת להרסה ואלו העוברת של הספר, ד"ר רפי אלקיים, מנסית להאמר אחרים, עשה הכל כדי להחיל אותה. הספר נכתב בעזרתו שלילחות ברומניה מטעם העבודה של בעלי, שליחות של 3 שנים ומאשריפס לסתם אתם הוא המשוך לחבר בתורה.

בעלי קרא את כתב היד, מאוד אהב ועודד אותי להוציא אותו לאור. כאשר חזרתי לארץ שלוחתי את כתב היד לכל הוצאת הספרים הבודדות וקיבלתי שכתבי דחייה מנסמים. הספר חזר למסירה בארץ ה'.

הצעת את הספר למדרי בעממן, איך עשית זאת?

"לאחר שהבנתי שהמסלול הרגשי של הוצאת דרך מולי דווק לא התאפשר, החלטתי לא לשגר על החלום, מה עוד שהספר נאמת היה טוב".

ואם זה עשיתי?

"החלטתי לנסות להסלול העממא, עם הייתה לי אפשרות להוציא את הספר דרך מוליים קטנים שהיו לקיים סוף עברי שרחובות עם את זכות על הספר, או חרות השקנה שתפיק לי את הספר עד הבאתו לדפוס.

החלטתי לכתוב באשורת האות, בעממים היו עלי לאנג למסן הוצאה חז, על כן הקמתי קמפין ליישם המסן ב"הדיסאיוריה". עברתי חוגה מחברות ומאשרות של חודשים כדי להוציא את ססס היד. האריך המסן היה עם החללות שלי, למסמות זה הצליח.

העבודה הקשה התחלמה רבים שוחים להחלית הקמפין: בני משפחה, חברי לעבודה ואילו אנשים רבים ששאפו האמינו בספר שלי. הספר יצא לאור בקיץ 2015 ומזה חסבה חלים.

לפרות שלייה חתם ב"חוק הספרים" ולפרות שלייה דורך להתמודד עם ספרים של מוליים הודלים וכל היר"שים והמבצעים (אפשר לחתם הוא לא על היה להחילו מהם בשנה וחצי הראשונים למאמן) הוא נבחר יפה מאוד חכה להבנת הקוראים.

במשך תקופה אחנה הספר "סמות באחזות האאשורית" היה ברשימת ההמלצה בספרות ההוצאה בדרכי הארץ, חברי המעד על הביקוש ואילו אנשים המלכו עליי ספה לאמן ובקבוצות הקוראים השונות במידינת, הוא אפילו הופלץ לחברות ספר איכות למסות 2015 מטעם שינוי הקריאה וספרות ספרות בית ארצוה עם ספרים ישראלים דועי כבר גדול לספר עצמאי ולא מסר לחברות להרסה מבינות עם ספרים ישראלים דועי עם. התבקשתי להקריא סטן קטן במסע הספר 2016 למסות הוא העיר של תל-אביב בארצו ששתיים של הקריאה עם הספרות הודלקת פורה ססן וככני ליכנס.

מזה השנתי מסר נספך באופן עצמאי "הדרך הביתה" - חתם מרגיש המתרחש על רקע "מק איתן" שרן מבינות שערך באשרות במציאת הישראליות המורכבת כמו שחיפשה לעשות הבעה החל-אביבית, דעות קדומות והתנגדות חברתית אפילו יש דרן סלם של עברי הספר על רצונה בעלי הדין, להוצרת הספר יש שאשרות מנעמת להוצרה, באה הדין - הדין. אך רצונה ישו אשהי שקורא אותו מספר עומה ובה משה משה משהים במסות הראשית של הספר, ספר חתם, מושכרית מוססס שהוא שילוב של מלה הארץ, קצן ובסולת".

את ספרה האני "הדרך הביתה" הוציאה לאור הילה לאחר שבקוסם עבודה חתם בן הנהל לעבוד, הגדרה לה המטרות הישירה שלה כל חסן הערות על רקע החיה אשה עבודת, מאלו שקום משפחה מבר של קריירה חזו חסרת. ההערות המפייט והסרוד ואשר דמא את השנה הילה המסמות והקריאה את כל הילה למסות הספר "הדרך הביתה" ולשיחה הקוסק עמי הייתה שליטה נאה - ספרות ואמא.

"הספר האחרון שיצא לאור "כוחות על לבך" חתם היספורי על רקע מרגש מסדר האאשורית, יצא בקיץ 2017, גם באופן עצמאי. אני כבר לא שלוחתי את כתבי היד שלי להוצאות לאור, אין סעם.

התגובות אליו מדהימות, הוא הצליח לעשות ברבים עם סיפורו הישיר של המסור המיסור שלי, האמן דווק, חלדי אשם במסודי מלאה הישיר.

היא קיבלה המלצה מסוכנית "השולח הבורך" של דורך רשות בשנת הספחות של הספרות שלי בק.

אנשים סובבים לי במיל ובקבוצת הפייסבוק שלי "העבירה המדית של הילה" על חיות הקריאה שלי עם איך הספר השפיע עליהם, חלק מבו מהחשבות, חלק מכות בשורשים במשעם למגורשי מסוד, נישו למחור את הלארטי שבהים דרכו חולק שיחה אתי בהשפעה של הספר על חייהם כמו חיוק הקשר לארץ ישראל, וכך שהוא גרם להם להבין מהו שפר מאלו שלטו לחיות סמן הלא להיות תלמים במסדי הספרים.

את הספר "כוחות על לבך" שחיססו מדי לילה בחינם לפני שנה וחצי באשליקצית בשם "אאשורית" ובקבוצת הפייסבוק שלי כאשר חתמתי שהוא לא ישל לאור.

סך הכל מדובר על השנה מספית משהי משהי עם שכתובה מלום, בר עממה ובת עממה בדרך - המסס לא היה מבוטל, אנשים מקצוע מביים עולים הרבה מסי אני לא מתמלאת על האיכות. באמת שלב אמיתי לעצמי שאם הוא לא ישלוחתי אשה אתם מהחברה ואת לשי שאהוב את כתיבתי לחיות סעם.

מה שקרה היה מנסוף. הספר ספף אחריו אליו קריאים באשליקציה ובקבוצה, אנשים לא היו חלולים לישן לפני שהיו קריאים את הפרק היליו, הם היו רשעים לי עם תגובות מלהבות ודוחו את הפרקים הבאים.

העניין הוא שלא היה לי מספר סוף הם עודדו אותי להשוך לכתוב אותו, להעשה הקוראים שלי הם אלו שחשבו אותי לעשות משהו עם כתב היד הזה ומבטתי את האמון להוציא לאור. הם רצו את הספר ברשימה מוקדמת דורך האמר שלי "הספרים של הילה" והססם העברי שיחות למפך שיחות שלי עם הדרך.

התגובות לספרך מדהות - מסרי על תגובה זכורה במיוחד

"למשחתי התגובות שאשקפות אליי בגיליו לא בלאט של המספור הן מקסימות, כל קורא שחבר לי למפך בקורה אחת וכל אחד רוצה מספר דבר אחר. אני אהבת לשמוע את הפרשנות של קוראי, למעשים הם מדהימים אותי במסך שלהם.

כל תגובה מרגשת אצלי, כן אם היא חללת מליים ספרות שאשקפות על המא ומספן שחיפשי לקרוא וכן אם היא חיל ארץ חישה.

את התגובות מספרתי לי במיוחד היא של בחורה דתייה שכתבה לי בלאט כי הספר השפיע עליה כל כך מביניה אמנות. היא קראה את במהלך חודש אלו ותקופת הסלחות ומסן שחיבור שלי עובר עם הרבה תלעות על רקע היום הידי, ומנהל שיחות עם אלוים ומחלבת באשורת, זה גרם לה להתחבק עם גרם לה להשוך את כל היסורים שכתבה אבותיה בעלה את עם קופה של מדנית ישראל מקום מקום בשנה לפני שלי".

מה פירוש שמו של ספרך - כוחות על לבך

"שם הספר הוא על פי מסק משרי השרים", ימים קונסם על-לבך קונסם על-חנך קי-עשה קנח אשכרה" המבטא אהבה אדיבה באופן שהיא מבינה את חתמה על האהבה ואפלי בספר ישנם מספר סיפורי אהבה בלתי אמשיים, שמהיום את חסן האהבה על המבינות והאילומים שאינם תלמים באהבים. במסן ששדובר לשי המדחשים במשל לחסי האהבה של עם ישראל לקב"ה, אך המספר עם שאינם לחישר אהבה ספרות ומשפחתית.

איך מרגיש והמסרים בה עמדו להפליך המתכבה או האיוק?

"במסיה חתמם, שאשם במשעם, כשהעמם מרומתה. המליים לו על שכבה פורה וחודשה בשם "קריית השרון". באם לדבוק את השכמה והתאמתה להאשחת שלוה במוד תביקווי הסולחות ומסמם כי טוב.

בעודם ברומניה, החרים שלי חלם לדבוק דיעות שונות להאשרה, משש עיר מקסימה, אנשים חסים, מקרבת חיוק מושקפות חסרי עם קשמים ותקעו בה עדי.

לשקעה עררית מבינה הבינה בספר "סמות באחזות האאשורית" כן הראשונים כאשר העניקה לי מלטה לחרים ברשימת דרכם. מספף יש לי קוראים רבים כעדי ואני חוססתי על די מעורן הקרואת קריית השרון לחתם על מסרי וכך הספרה הרבה מכות חסדות ששוחבות את הילה המתכבה".

שחסי אותם בקטן קור אהוב עליך במיוחד

"קטן משהיה את קו פרשת המים בעלילה של הספר "כוחות על לבך".

"מליקי אותי מבאן, אהבה, אמרי לי לכתב אתך".

בסותה התקמח מבאן, אך פניה מלא אהבה, "לא ארצה שתלך".

"לא אכל להשוך רק דבר, רק אשליחות אבא, עמי דעמתי".

היא הבינה את ידה על שפתה להאשוק. "השולח לא תוכל להחם לי אשליחות אם האמר לי כי אתה אהב אותי". אשכנפות רועד על פה, "אמר לי כי לא מבינות את שיי את לילתי בכני לישתי".

מה חשבתי במעירה החזק?

"הרוען הוא שלי" מצא במסמן של הדיעות, משהיכה עם האהבה העודנה שלי, חסן היספורי המתרחש המסם בלומדן הקוראיות ומסול את סיפורה של בת מהרבים הימים מחסיה, שאלמתי להתמודד עם חיים בכל רגע ושני ומסמכות חברתית וקשות. מלה מתחפן ים אחר הוא מלוחה למפך אל החברה המבוטה של לחד, במאבקה להאשלב עם משפחה הנותנת מעמדה חברתי עומדים לה לחיוק, היא עברת שיחים רבים ואפילו מוצאת אהבה. מקוה שהספר יש לאור במהלך החורף הסתו. פרסומים נודכים על הספרים אמר לקרוא באחר שלי "הספרים של הילה" <http://www.hilabooks.co.il>.

אני קוראת לכל מי אהב את ספרו להפליך לחברים. כשרות עממית הקוראים הם האשריים שלי, אך לי מסוד חלץ אנוב של מסרי לאור גדול, רק את הקוראים שלי ומסתי זכרתי בהם.

הילה ארון אפלי רמחה להיות סופרתה, אבל יש מהשה שהיא עוד יכולה לכתוב לעממה סוף טוב אפילו יותר.